

Худованд сифатҳои
ВОЛОМАҚОМ ВА НОМҲОИ
зебое дорад

إن لله أسماء الحسنى وصفات العلى

< Тоҷикӣ : الطاجيكية >

Абдулазиз ибни Марзуқ Ат-Турайфӣ

عبد العزيز بن مرزوق الطريفي

Тарҷума: Дорул-ислом/ Тоҷикӣ

Таҳия: Мусъаби Ҳамза

ترجمة: دار الإسلام / طاجيكي

إعداد: مصعب حمزة

Худованд сифатҳои воломақом ва номҳои зебод дорад

Худованд сифатҳои воломақом ва номҳои зебод дорад ва касе дар бораи нафси худ чуноне, ки Худованд аз он бохабар аст, хабар надорад ва ҳарчиро, ки Худованд барои худ наменвисандад мо низ онро барои Ҷ наменисандем, ва исбот мекунем барои Худованд ончиро, ки Ҷ барои худаш дар китобаш ё бо забони паёмбараш исбот кардааст, ва бо шакли ом ҳар ноқисиро барои Ҷ наменвисандем, ва бо тафсил ҳар сифати камолро барои Ҷ менвисандем, ва намегуем чигуна ва намегуем ба мисли ки ё бо шабоҳати ки.

Ва ҳарки Худовандро ба таври муфассал бо сифатҳои ноқиси сифат намояд мо онро барои Худованд бо таври муфассал рад менамоем чуноне, ки Худованд зану фарзандро аз барои худ қабул надорад, чуноне, ки мефармояд:

﴿أَنْتَى يَكُونُ لَهُ وَوَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً﴾ [الانعام: 101]

«Ҷи гуна Ҷро фарзанде бошад ва ҳол он ки Ҷро ҳамсарест нест».

Сураи Анъом 101

Ва боз мефармояд:

﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ [الاحلاص: 3]

«На зоида аст ва на зоида шуда»

Сураи Ихлос 3

Ва Худованд аз он чи, ки яҳудиён Ҷро ба сифати баҳили васф карда буданд онро рад намуда мефармояд:

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾ [المائدة: 64]

«Яхуд гуфтанд, ки дасти Худо баста аст. Дастҳои худашон баста бод? Ва ба он сухан, ки гуфтанд, малъун гаштанд. Дастҳои Худо кушода аст».

Сураи Моида 64

Ва ончи, ки аз тариқи ваҳй нозил шудааст чуноне, ки аст ҳамон тавр онро қабул дорем, мисли ончи, ки дар асмо ва сифоти Худованд омадааст, ҳақиқати онро исбот мекунем ва баъзе асархояшро пайгири мекунем, ва аз он зиёд кофтукоб намекунем, ва чизе ба монанди Худованд нест.

Худованд мефармояд:

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى: 11]

«Ҳеҷ чиз монанди Ӯ нест ва Ӯст, ки шунавову биност!».

Сураи Шуро 11

Ва ҷоиз нест, ки сифатҳои Худовандро бо чизе қиёс кунем, чун барои қиёс лозим аст, ки аслу фаръ дошта бошад ва Худованд ҳеҷ монанде надорад, на тавалуд мекунад ва на тавалуд шудааст ва касе ба Ӯ баробар шуда наметавонад.

Ва ақлҳо олатҳое мебошанд, ки Худованд онҳоро халқ намудааст ҳарчиро, ки мебинад ҳамонро қиёс мекунад, Худованд ончиро, ки дар бораи худ хабар додааст танҳо ҳамонро мешунавад локин онро надидааст, пас он шундидашро ба ҳар монандие, ки мебинад ба он қиёсаш мекунад, ва ҳар ақл мувофиқи ончи, ки дидааст ҳамон тавр тасавураш мекунад ва кайфияти онро мувофиқи ончи, ки мебинад тасавур мекунад ва ақле нест, ки Худовандро бо чизе монанд кунонад, пас набояд номе аз номҳои Худовандро ё сифате аз сифатҳояшро ба хоштири ҳар сифате, ки дар назари мо бад намоён аст беҳуда ё рад намоем, ё яке аз номҳои Худовандро ба чизи номуносибе қиёс намоем, ки бо он қорамон хабари саҳеҳро такзиб намоем, локин ончики бар мо лозим аст, он аст ки ҳарчи дар назарамон маъноӣ бад дорад Худовандро аз он муназзах бидонем ва он номҳо ё сифатҳоеро, ки

Худованд барои худ пазируфтааст мо низ онро исбот намоем ва аз он худуд берун наравем то, ки дучори хатои бузурге нагардем.

Худованд мефармояд:

﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ ۗ عَلَّمَ ۝﴾ [طه: 110]

«Ҳар чиро дар пеши рӯи онҳост ва ҳар чиро дар пушти сарашон аст медонад ва илми онон Ҷро дар бар нагирад».

Сураи Тоҳо 110

Ва боз мефармояд:

﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۝﴾ [الانعام: 103]

«Чашмҳо Ҷро намебинанд ва Ҷ бинандагонро мебинанд. Дақиқу огоҳ аст!»

Сураи Анъом 103

Ва Худованд барқарор аст болои аршаш дар осмон.

Худованд мефармояд:

﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۗ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۗ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝﴾ [الحديد: 3، 4]

«Ҷст аввалу охир ва зоҳиру ботин ва Ҷ ба ҳар чизе доност! Ҷст, ки осмонҳову заминро дар шаш рӯз офарид. Сипас ба Арш истиво ёфт. Ҳар чиро дар замин фуру равад ва ҳар чиро аз замин берун ояд ва ҳар чиро аз осмон фуруд ояд ва ҳар чиро ба осмон боло равад, медонад. Ва ҳар ҷо, ки бошад, ҳамроҳи шумост ва ба ҳар коре, ки мекунад, биност!».

Сураи Ҳадид 3 - 4

Худованд ин барқарорияшро худ исбот намудааст ва илми Ҷ тамоми чизро дар бар гирифтааст ва ҳамроҳияшро ба бандагонаш хабар додааст, Ҷ бо бандагонаш аст бо илмаш ва шунавоияш ва бинояш чуноне, ки мефармояд:

﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ [الحديد: ٤]

«Ва ҳар ҷо, ки бошед, ҳамроҳи шумост ва ба ҳар коре, ки мекунад, биност!»

Сураи Ҳадид 4

Ва Ғ бо дӯстдоронаш аст, бо нусрат доданашон ва пуштибони карданашон ва рози буданааш аз онҳо чуноне, ки ба Мусо (а) ва Ҳорун (а) гуфт:

﴿قَالَ لَا تَخَافُ إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ [طه: ٤٦]

«Гуфт: «Матарсед. Ман бо шумо ҳастам. Мешунавам мебинам».

Сураи Тоҳо 46

Ва барои Худованд хостаҳояш иҷро шаванда аст, дар тамоми чизҳо ҳарчиро бихоҳад иҷро мегардад ва ҳарчиро нахоҳад иҷро нахоҳад гашт, мо инро исбот мекунем чуноне, ки Худованд онро барои ҳудааш исбот кардааст ва дар ин бора аз ин зиёд кофтукоб намекунем чуноне, ки ақлониён ин корро мекунад, дар умури имконнопазирҳо дохил мешаванд, ва мехоҳанд ду чизи боҳам зидро якҷо намоянд.

Худованд мефармояд:

﴿قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ [ال عمران: ٤٠]

«Гуфт; Ба он сон, ки Худо ҳар чӣ бихоҳад, мекунад».

Сураи оли Имрон 40

Ва боз мефармояд:

﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ [البقرة: ٢٥٣]

«Вале Худо ҳар чӣ хоҳад мекунад».

Сураи Бақара 253

Ва боз мефармояд:

﴿ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾ فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾﴾ [البروج: ١٥، ١٦]

«Ўст соҳиби Арши бузург. Ҳар чиро ирода кунад, ба анҷом мерасонад».

Сураи Буруҷ 15 - 16

Ва мо исбот мекунем ончиро ки аз тариқи ваҳй исбот шудааст, ва дар ғайри он боз меистем ва ҳарчиро, ки ақл далолат бар ноқиси мекунад Худовандро аз он муназзаҳ медонем агар чи ин ноқисиҳо дар Қуръону суннат зикр нашуда бошанд, мисли ғамгини ва гиря ва гуруснаги ва ғайраҳо.

